

מ.א.

פ ר ס י ל מ ס י א

מישיבת ועדת השירותים הצבוריים
מיום ג' כ"ב אייר תש"י 9.5.50
בשעה 08.30

היו"ר ת. כהן-מגורי

חברי הועדה הנוכחים:

א. פרמינגר

א. חבורי

נ. הרטז

דבורה נצר

חטיה דרורית

חנה למדן

א. הכרמלי

י. גיל

א. שאג

י. לם

ד"ר מייר - מנהל משרד הבריאות.

מ ו ז מ נ י ם :

ד"ר יקותיאל - מטעם משרד הבריאות.

ד"ר ניסל - מטעם מגן דוד אדום

ד"ר מילדשטיין - מטעם מגן דוד אדום

מר יפת - מטעם משרד הסעד

מר קרמר - מטעם משרד הסעד.

א. מחלח שתוק הילדים.

ס ד ר - א ל י ם :

ב. עניני מגן דוד אדום סניף ירושלים.

ג. חקציב משרד הסעד.

היו"ר ח. כהן מגוריי:

אני פותח את הישיבה.

היו"ר הועדה חלה ובקש לדחות את הישיבה,

אך היות והבעיה היא דחופה בקשו החבריינים לקיים את הישיבה, וברשותכם
אנפל אנכי את הישיבה.

אנו נשמע ממנהל משרד הבריאות הממשלתי,

על תופעת שיחוק הילדים במחנות ובמקומות שונים בארץ; מה נעשה מצד
מחלקת הבריאות למניעת תופעה זו, ומה הן התוצאות.

אבק' :כהברי הועדה לנצל את

הזמן עד כמה שאפשר. אני מבקש, שבישיבה זו נשמע רק אינפורמציה
ממשרד הבריאות, ובאם תהיינה שאלות יוכלו החבריינים לשאול, אבל הויכוח
בבעיה זאת יתקיים בישיבה הבאה.

א. הכרמלי:

אחמל היו כאן אנשי מגן דוד אדום ובקשו

להופיע היות בפני הועדה, ונקבעה לכך

השעה 09.30.

היו"ר ח. כהן מגוריי:

שמעתי את מבוקשך, ובין שני הסעיפים

האחרים נדון גם בעניין זה.

ד"ר מייר:

ברצוני להציג בפניכם את ד"ר יקותיאל

אשר יתן לכם סקירה ממצה על ענין

מחלת שיחוק הילדים, על מצבה בארץ ועל הפעולות שנעשו על ידינו והעומדות
להעשות בקשר למחלה זו.

ד"ר יקותיאל:

אני מוצא לנכון לתת לכם הסברה קצרה

על טיב המחלה, הופעתה והתפשטותה.

היות וברבים מסובכים כל כך ובלתי מובנים, קשה לדבר על אשר קורה

בארץ ומה שאפשר לעשות מבלי שנשמע על הנעשה בשטח. ה בעולם.

עובדה היא, שמחלה זו החלה להופיע

בשנים השנים האחרונות, בכל מיני ארצות, בצורת מגפה. אם אני אומר

מגיפה, אין זו מגיפה כל כך חמורה כפי שמופיעות מגיפות הטפוס, דבר וכו', אלא שבמקום מקרים בודדים הגיעו המקרים, בתוצות יותר גדולות, לאלפים. אצלנו בארץ מצב זה עדיין לא קרה עד לפני שנה. אצלנו המחלה נשארה בגדר של מקרים בודדים שהגיעו עד ל-60-30 מקרים בשנה. בחודש האחרון, חודש אפריל, היו לנו - 80 מקרים; בחודש מרץ 40 מקרים ובחודשים הקודמים היו מ-20 עד 30 מקרים לחודש, מהי הסבה שהמחלה הזו עברה ממחלה נדירה למחלה מתפשטת המופיעה בצורה מגפתית - עדיין אין תשובה סופית לשאלה זו. קאנטי המדע. כאן לא מדובר על מחלה אשר במקרה של מגי עם אדם שני עלולה להדביק אותו ולהפך למקרה של שיחוק ילדים אלא ^{היא} אפשר למנוע מקרה זה על ידי חסון. ההתנגשות של ילדים ושל מבוגרים נגד המחלקה היא גדולה, והרבה אנשים עוברים את הזיהום מבלי לחלות. כל נסיון להפסיק את התפשטות המחלה על ידי איומים ואמצעי הסגר חריפים, כשם שעושים במקרה של דבר, עלו בתוהו. ישנם מקרים רבים, שאין אנו יודעים על כך, המעבירים את המחלה הלאה. אין חועלת לעשות מאמצים כדי להפסיק מהלך טבעי של חלואה בצבור מבלי להגיע לחוצאות. למזלנו אפשר להגיד שגם ארצות בעלות אמצעים טכניים וכספיים גדולים מאתנו כגון: שוויצריה, ארה"ב וקנדה, עברו מצב זה כשם שאנו עברנו, ואף על פי שאצלם לא חסרו אמצעי מחקר, אנו יודעים למה הם הגיעו ומה אפשר לעשות, ומה אי אפשר לעשות כדי להפסיק את התפשטות המחלה. מחלה זו עוברת באותה צורה לעוברת מחלת הדיזנטריה. חוץ מזה יכולה המחלה לעבור על ידי חוץ עם הצטננות, או על ידי טיפות מהאף או מהפה. כן מובן, שכל מקרה שבא מגיע עם מקרה קודם עלול להדבק ביתר קלות. ישנן אפשרויות רבות של העברת המחלה כגון: משחק בין ילדים; טיפול מבוגרים בילדים; זיהום ידים וצואה.

לעצם החומקה אצלנו. כפי שאמרתי,

החחילה ביולי 1949 עליה קלה. מאוקטובר יש עליה מתחדת, אמנם לא חזקה, אבל המספרים נשארים באותם הגבולות שכבר הזכרתי. בחורף היו בין 25-30 מקרים בחודש. עכשו, בחודש אפריל, הגיע המספר ל-80 מקרים. אני רוצה לציין, שישנה חלוקה שזה בכל הארץ. אם אתם קוראים בעונות, שבמחלה תקוה עמדו למגור את בי"ס, היות ומענו כי יש חשש להתפשטות המחלה ממחנה ראש העין - אין זה אומר, שבראש העין היו יותר מקרים, להפך, ברחובות היו יותר מקרים וכן גם בתורה. החלוקה בכל הארץ היא בערך שזה ומתחלקת לכי המקומות הבאים: חיפה - 12 מקרים;

האשדוד - 10 מקרים, ירושלים - 8 מקרים, תל אביב - 8 מקרים.

מתחת-תקרה 4 מקרים. עד חודש אפריל היו בשנה האחרונה 200 מקרים בכל הארץ. זה נוחן בערך 20 מקרים לכל 100.000 חושבים. בחו"ל התחלואה היא הרבה יותר גדולה. את נצרך לכך את המקרים של החודש האחרון, חודש אפריל, הרי בס"ה יהיו לנו 280 מקרים בכל התחלואה בשנה האחרונה. במשך השנה היו שתי התפרצויות מקומיות גדולות אשר אחת נתנה 21 מקרים והשנייה 12 מקרים. רוב המקרים הם מקרים בודדים המופיעים בכל חלקי הארץ. מ-280 מקרים ישנם 40 מקרים של מאורע מיוחד בשני מקומות, אשר אחד מהם הוא מחנה ראש העין. שם ישנם שני בתי תנוקות עם 150 תנוקות והזהות נכנס בבית אחת לשני בתי התנוקות. כאן ישנה העברה מבוססת על חקירה דקדמית. נניח, שאחת המטילות עבדה במוסד אחר ובעצמה חלחה אבל, לא ידעה על כך, ועברה לעבוד בבית התנוקות. בהתחלה היו כמה מקרים אשר לא ידעו עליהם ולא אחזו באמצעי זהירות נגדם, ובינתיים עד שהענין החברר נדבקו כ-15 ילד. אחרי מקרה זה הכניסה הממשלה מספר חריף של חשוי צואה, נקיון ידיים של המטילות והסגר על בית התנוקות, והענין נגמר בזה. למזלנו ואולי אמר להגיד, חודות לעזרה של השרות הספואי במחנות וכן חודות לעזרה הרבה של הסוכנות - לא התפשטה המחלה במחנה בכללו. אינני סבור שזה היה שחוק ילדים, שהחימונים הביאו אותם, אלא, חוסר מספר הגייני חריף והזהות הרב הביאו לכך.

מקרה דומה קרה במעין צבי. במשך שבוע

וחצי, 10 ימים, קרו 12 מקרים וכולם בין הילדים הרבים. במקום זה לא היה ספק, שהמחלה עברה ממטבת הילדים. במקרים של חום, אין אפשרות לדעת על כל מקרה ומקרה באוכלוסייה. במקרה שידועים, אשר למנוע את ההתפשטות. במקרה של חומקה כזאת בקבוץ אנו ממילים הסגר.

עוד, מה עשינו ומה אנו חושבים לעשות.

ראשית אנו רוצים למנוע שיתוק ילדים. ידוע דבר אחד, שהתאמצות גופנית ולא סתם התאמצות או עיסות אלא התאמצות שרירים גורמת להפעלה של הוירוס אשר יכול לגרום לגרוי עצבים, מבלי שידע חולה ירגיש בכך, ודבר זה עלול לגרום לשיתוק של אחד האברים אשר הילד או המבוגר אימץ אורו. לכן, אנו מעונינים להגביל את התאמצות הגופנית של הילדים בגיל רך. באנו בדבריהם עם משרד השרות של הממשלה על הסמכת איולים. דבר זה אינו נחן להגשמה בקלות, היות, ולא כל סיול מוגש לאשוק ולכן יהיה צורך

בשיתוף פעולה מוגבר עם הצבור. כן לא רצוי לערוך טיולים בשטח
ההרים ובסרט בגליל ובנגב אשר הם המקומות הבודדים אשר
המחלה עוד לא הגיעה אליהם, ואין צורך להקדימה.

הדבר החשוב יותר הוא שמירה על כל

מקרה חום המוסיע אצל ילדים. ישנם מקרי חום קל אשר אין להם סבה
מיוחדת והם הגורמים לשיתוף ילדים. לכן, יש להטגיה על כל תוסעה
של חום אפילו, אה גל אחד עובר, יכול לבוא גל שני אשר ממנו אפשר
להסגע. דבר זה יודעיה כל הרופאים. יש לנו אסיסוח עם רופאי
הילדים וזהו שדה פעולה רחב.

בעתונות החעורה שאלח הזריקות

וההרכבות אשר עלולות להגביר את החלואה שחוק הילדים. יש להגיד
שאין כל יסוד מבוסס להצטרף זו אשר יגרוה לכך שנכסיק את ההרכבות
הרגילות נגד דיפטריה, מיפוס הבטן ואבעבועות. ישנן אי גלו
ידיעות אשר הגיעו אלינו עכשני, שהרבה נגד העלת, יכולת לא בגלל
זה שהיא מעבירה את הוירוס לגרוה למעמים להופעה מחלת שחוק
הילדים על ידי גרוי מכני, והיות ובין כה וכה הרבה זו אינה
נעשית בקנה מדה גדול - אנו נמליץ על הפסקת ההרכבה.

זריקות נגד אפורה ומיפוס יש

להמשיך להזריק, כי אין כל חשד, שזה עלול להגביר את הרגישות
נגד מחלת שיתוף הילדים, ומצד שני יש סכנה די ברורה ממחלות אלה.
בקשר להרכבות נגד אבעבועות,

נתנו הוראות ללשכות המקומיות להפסיק את ההרכבה היות ובקיץ
בכלל מפסיקים את ההרכבה, ושנית היות והחלואה אצלנו היא טפוסית
כרגע בשביל התחלה של החלואה מוגברת ובסרט בגילים הרבים, שהם
90% מכל המקרים - מוטב להפסיק הרכבות נגד אבעבועות.

כיצד מחלקיות המקרים לפי

א. סרמינגר:

הגילים השונים?

מגיל 0 עד 2 = 70%

ד"ר יקוחיאל:

מגיל 2 עד 5 = 25%

מגיל 5 עד 10% וכן בסאר הגילית עולה מספר האחרון כל יעד בשנית.
לעת עתה החנוקות הם היו אשר נמסרים במידה רבה, אך יתכן שיהיה שרוי
מיקל בין זהו הכללי ובין רגישות האוכלוסייה. כמסמכים להגנת החנוקות
אנו נוקטים בחקירה ובחקירה על התנאים הסניאיים בתוך בתי החנוקות
ובמוסדות הסגורים למקרי אונטיאליות ולמקרי חתירה. טווח הנסיון
נראה, שהכרעה הנוגעת היא אמעקי חסרה להקשרת המחלה.

היו"ר ח. גהן-מגורי: כפי ד"ר יקותיאל שמענו כקירה על
התפשטות המחלה ועל גורמיה, ועוד
נעבור לשאלות.

הרב שאג: האם יש לתלות את המחלה בקשר עם
החזונה, יתכן שיש איזה קשר בזה שלחשמים
חפריה ויטמיניט? האם ראוייה הסברה יותר רחבה לטפל בקשר עם החתירות?
כפי שמענו זו היא מחלה מדבקת. אנו לא שומעים כל דבר על כך
בעתהנות היומיות.

ח. למדן: ברטוני ללאול לגבי אחוז המקרים בגיל
אכס עד שנתים. מה חושב משרד הבריאות
לעשרת לגבי גיל זה? האם אינכם חושבים, שלגבי גיל זה צריכים לנקוט
במסמעים מיוחדים של חפירה במדא שזה נתן להקשר. כלומר, למנוע
ריכוזים של חנוקות, כי אם במקרים החודעות גדולה יותר, היות וכלי
האוכל מסוחפים זה ביכה מסוחפת.
דבר שני. מכנת מקרה חסרה בגיל זה
יותר גדולה מאשר בגיל אחר. הייתי רוצה לדעת מה איז אמירות המהול
במקרה מוח.

ד. נצר: אני רוצה לציין, שבעתהנות כבר הוחיעו
ידיעות על מחלה זו. אני חושבת, שאחד
הדברים החשובים ביותר הוא, להביא במני האבור הסברות על מחלה זו.
יש מובן אנטי-סוחפים אשר אינם

מבינים בענייני מדיאנה והמקבלים מחלה זו כחומשה ראשונה ובמדת שאין לנו
נוהג במחלה זו, אם כי אנו היהודים רגישים לכל מצב חום, הרי יש חלקים
באוכלוסיה שאינם שמים לב לתופעה הזאת, ולכן יש מקום נרחב להסברה.
אינני יודעת אם טוב לעשות זאת בצורת בהלה, שכל מקרה של חום מראה
על תופעת המחלה, אבל יחד עם זה צריכות להיות הוראות מיוחדות לגבי
תופעת חום.

הייתי רוצה לדעת מה הם המאמצים שנעשו

לפיקוח סניטרי בטוח הצואה. אם כי אנו יודעים, שמוסדות הקבוציים
המצב בטוח זה הוא משוביע רצון הרי. לא כך הוא המצב במוסדות היומיים
אשר אליהם באים ילדים מיעוטי אמצעים כדי לקבל יותר דאגה. נדמה לי
שהסכנה במוסדות היומיים היא מרובה, כי הילדים באים מבתי שונים, ללא
כל חיטוי וללא כל בדיקה, מכל במקומות ומכל השכבות ומתנאים בלתי
סניטריים.

א. הכרמלי: בתור יליד ארץ טרוסית, אני מעוניין
לדעת אם מחלה זו סקורה בעקר בארצות
קרונות. עד כמה ששמעתי הרי מקרי שחוק הופיעו יותר בארצות הקרות מאשר
בארצות החמות. הייתי מעוניין לדעת האם מחלה זו מצויה יותר בארצות
טרוסיות או בארצות קרות.
האם אין חנועת עליה מארץ לארץ או
שנוי אקלים, במובן מכונית, גורמים
להתפשטות המחלה?

ועתה הערה שלישית מעטית. בקרתי
במחנות ונוכחתי שהתנאים הסניטריים אינם משוביעים רצון. ילדים רבים
נמצאים בחדר אחד עם מבוגרים, ויוצא שבלילה נהפך חדר השנה לבית
שמוט. כן יש לתקן ולטכלל את בתי השמוט המזרחיים במחנות עד כמה
שאפשר יותר מהר.

א. סרמינגר: ברצוני לשאול כמה מקרים מביני
ה-200 שקרו נגמרו בשיחוק ילדים. כן
ברצוני לשאול, האם לא כדאי למי דעתכם להמביר לנבור את כל האמת.

כן הייתי מציע לאחוז באמצעי דיזנסקציה בבתי השמוש על ידי שפיכת
ליזול וכן לשטוף ידיים מדי פעם בפעם במבונן קרבולי.

נ. הרפז:
הייתי רוצה לדעת מה אחוז המקרים
בבתי ילדים כלליים ובבתי פרטיים.

חסיה דרורית:
אני חושבת, שעלינו להיות פחות מודאגים
כלפי האוכלוסיה הקיימת.

ד"ר יקותיאל:
רוב המקרים היו דוקא באוכלוסיה המקומית.

ח. דרורית:
אני חושבת, שדוקא מסופ כן הצלחנו
לעצור בעד החססנות המחלה. לדעתי,
אסור למצוא דרך להסביר את הצורך בזהירות מבלי ליצור בהלה, על ידי
מוסדות מאורגנים. במחנות העולים יכולה להיות עין פקוחה בשטח
המניטרי, אבל לא כן בשיכונני העולים ששט אין תחנות רטואיות ולפעמים
אפילו לא חובטה ובפרט כששיכונני העולים נמצאים בכפרים נטושים. לכן
אני חושבת שדבר ראשון זהו סדור מדיציני במקומות אלה.

היו"ר ח. כהן-מגורי:
ברצוני לשאול כמה זמן עובר מן
המגע במסילים ובהוות, עד הופעת המחלה.

דבר שני שרציתי לבקש הוא: אנו רואים
שהתופעה של מחלה זו אינה באה דוקא מן העולים, לכן יש צורך בהסברה
לקהל בכוון זה, שלא אנשי העליה הא- הגורמים להופעת המחלה,
בקטר להסברה, אני חושב, שאם נתחיל
להסביר, שכל תופעה של חום כראה על התחלת המחלה, ניצור בהלה גדולה,
ודבר זה אינו רצוי.

בקטר לשאלת האפידמיות, הייתי מבקש
מחלקת הבריאות שתהיה יותר תשומת לב ומעשיות יתר בבתי החנוקות
ובכלל במחנות העולים. אנו מתקרבים לקיץ ותופעת האפידמיות גדולה
מאד לכן יש צורך לפנוע בעד גורמים מסוימים להתפשטות המחלה.
אינני חושב שיש כאן בעיה תקציבית. עטינו את כל המאמצים כדי להביא

את העליה ועלינו להסנע מהביא עליה כליה. אני סבורן את דברי יותר
כלפי העליה האלמת, שאיננה תובעת ומקבל כל דבר מתוך אסון, אני
יודע על סקרה, שילד שכב עם אדמת באהל ומת כעבור כמה ימים, ואין
זה סקרה יחיד, ישנם הרבה סקרים כאלה.

ד"ר סייר: ברצוני לענות על סטפר שאלות, על

היתר יענה ד"ר יקותיאל.

אני רוצה לסתור סתי עלילות שיש

לסתור אותן בכל תוקף. אני יודע על הרבה דברים שנעשו בטח וסיתוק
הילדים, אבל יש עוד הרבה דברים שאינני יודע. יש כו שרואה שני חזיונות
בפרדים ומיד מסר אותם יחד. היות ואחת הסגפות הראשונות פרצה בראש
העין, מיד קוטרם תופעה זאת עם העליה, והיות ויש צנע, מיד קוטרם
זאת עם הצנע. אני הייתי בין הראשונים, עוד לפני שנה, אשר הבעתי
חרדה על ענין הנוער שלנו בקטר עם ההזנה. אבל, להגיד, שבגלל ירידה
בתזונה ועדיין אין הוכחה על ירידת התזונה, ומתנהלת עכשו חקירה
על כך - פרצה הסגפה, אין זה נכון. כבחינה אוביקטיבית טובן מאליו,
שמי שחטר לו בשר רעב אחריו פותר מאשר לפני שנתיים. על כלפנים
אין הוכחה שיש קטר בין סיתוק הילדים ובין התזונה, כי אם ל הפך;
ידוע בעולם, שסיתוק הילדים היא דוקא מחלת העסירים, ולא העניים.
על כל פנים הנסיא רוזבלט לא היה עני ביותר ואף לא עולה חדש
וגם לא תימני. אינני יודע אם יש לכך קטר עם העליה. יכול להיות
שאנו מדביקים אותם, ובפרט העליה סתיפן. הם באו אלינו ובכלל לא
ידעו על תופעה כזאת. זו היא שאלה רצינית מאד, ואלינו להלחם בה.

בקטר להסברה. קודם כל אני צריך

לתת את ההסברה למי שזקוק לה. אינני חוסר באט יהודיה, שאם רופא
יגיד שילדה צריך לשכב במיטה, היא לא תסגיה על כך, לכן יש צורך
לתת הסברה לרופאים. בטח זה התחלנו בפעולה נפרצת על ידי שיחות
והתיעצויות עם רופאי הילדים. הזמנתי את המועצה הפדיצינית של
קופ"ח יחד עם קופות חולים אחרות, כדי להסביר להם כיצד עליהם
להתנהג.

בקשר להסברה בעתונות, הייתי אוסר
את כל המעיינות המתפרסמות בעתונות, ויכול להיות שאפנה בענין זה
לראש הממשלה. תארו לכם מה מדאיג המצב אר... העתון "דיילי טלגרף"
של סלגרמה לכתבו בארץ כימד הוא חושב תספיע מחלת שיתוק הילדים
על התיירות. לכן תבינו, שאין כל צורך להודיע בעתונות על כל מקרה
ונקרה, ואבקש גם מכם לא לפרסם את הסטורים ששערתם כפי ד"ר יקותיאל.
הייתי לפני שנתיים באמריקה ורציתי
ליטד מוסד לשיתוק ילדים, אבל "הדסה" הפריעה לי, בטענה שאין אצלנו
פרובלימה של שיתוק ילדים.

אתלך הזמינו אותי לדבר ברדיו על
נושא זה. אמרתי להם: אדבר על מה שאתם רוצים אבל אל נושא זה אינני
יכול לדבר מכלי התיעצוח מוקדמת, כי זה ענין של פוליטיקה פכוונת
מאתנו".

דבר לישי, מאמצים גדולים בטח

הסניטרי. אני טוכרח להגיד לכם אני חי בארץ 28 שנים וסתריע כל הזמן
על השטח הסניטרי וההגייני, וכמעט והגעתי לידי יאוש. אני רוצה להגיד
לכם, שכל אחד ואחד חייב לשמור על עצמו. בקשר לבתי הכסא במחנות,
אין זו שאלה תקציבית, אלא שהעולים אינם רוצים להסתמס בבתי כסא אחרים.
לפני שבועיים ישנו בעיריית תל-אביב והחלטנו לבצע כבצע ענקי של נקיון
בעיר; באם באחד מבתי הקפה ימצא סספר זבובים כזה וכזה - יסגר בית
הקפה. יש הגיינה אישית ויש הגיינה צבורית. ההגיינה הצבורית נתונה
בידי משרד הבריאות, מחלקת הבריאות ועיריית תל-אביב. ההגיינה האישית
נתונה בידי כל אדם היודע, שהוא צריך ליטל ידים היטב ובסבון לפני
כל ארוחה, ולא דוקא מבחינה דתית.

יש לנו רק שני בתי חולים אשר בהם

אנו יכולים לשכן את הילדים הנבועים במחלה זו; אחד בחיפה אשר סתוך
160 הילדים הנמצאים בו 40 חולים במחלת שיתוק הילדים; והשני
בפרדס-כץ. אבל אם ביתר המקרים נכנס ילד חולה ובטעה הוא סתרפא,
יוצא את בית החולים, הרי לפ כן במקרה מחלת שיתוק הילדים, הילד
מסותק וזקוק לטיפול מסוים אשר אותו אינו יכול לקבל בבית. חוץ מזה
אני מעונין לתת לילדים אלה ייפול סכסימלי. אתמל קבלנו ביתן מיוחד

בטרפנד עם 35 מיטות בסביל אותם הילדים שעברו את אפשרות ההדבקה.
עתה אנו עומדים לפתוח מוסד מיוחד בבית הבק בנט ציונה.

הרב שאג: אני חושב, ד"ר מייר לא הבין את
כוונתי. אני לא אמרתי שבגלל חוסר
תזונה גברה המחלה. כוונתי היתה, שיכול להיות, שבגלל זה שאוכלים
יותר קונטרביים נפחות ירקות יש לכך קשר עם התגברות המחלה. על כל
פניו ד"ר מייר בעצמו הזכיר, כי ער לפני שנתיים לא קרו מקרים כאלה.

ד"ר מייר: היו מקרים. כפי שכבר אמרתי, 40 עד 60
מקרים.

ד"ר יקותיאל: עור הערה בקשר לשאלת התזונה, כי זו
היא שאלה מדעית. אין כל הוכחה, בכל
החקירות שנעשו, שיש קשר בין התזונה ובין התגברות המחלה. עשינו חקירות
על קופים, הרעננו אותם בכל מיני ויטמינים והדבר לא הוכיח טאומה.
באמריקה לא היה חוסר במזון, ומספר המקרים גבל.
בענין ההסברה, ד"ר מייר כבר נתן
לכם את עמדת משרד המריאות.

בכל מוסד סגור אשר בו הכביטה וכלי
האוכל מסותפים, יש צורך בהשגחה מרובה,
בקשר לתמותה ואחוז הסלקוקים. אחוז
התמותה הגיע עד עכשו ל-7 אחוז מכל המקרים.

ד"ר מייר: בטיפוס, אחוז התמותה הוא מ-5 עד
10 אחוז.

ד"ר יקותיאל: אחוז התמותה במחלת שיתוק הילדים
בכל העולם הוא מ-5 עד 10 אחוז.
אני רוצה לציין, שעל ידי טיפול טוב אפשר לרפא הרבה מאד מקרים.

בקשר להופעה המחלה בארצות טרוכיות.
עד כה הייתה מופיעה המחלה בעקר בארצות הקרות, כפי שאמר כבר חבר הכנסת
הכרמלי, והסבה לכך, המצב הסניטרי הירוד אשר בו יש מגע חמידי עם
הוירוס על ידי הפרשת הצואה.
אצל הערבים היו עד כה שני מקרים
של שתוק ילדים, בכל אופן-עד כמה שידוע לנו.
זמן הדגירה מהמגע עד הופעה
הסמנים הוא מחמשה עד שלשים וחמשה יום.

היו"ר ח. כהן מגורי: אני מודה לד"ר מייר ולד"ר יקותיאל
על האינפורמציה שנחננו לנו, ואני
מבקש מהם, כמובן, אם הם מוכנים לכך, להשאר ולשקע את טענותיהם של חברי
מגן דוד אדום.

ד. נצר: הייתי מציעה להכניס לסדר היום של
אתח הישיבות הבאות את שאלת הטפול
הרפואי מצד משרד הבריאות בחוליות הכרונייים, ועל הקשר שיש בטיפול זה
בין משרד הבריאות והרשויות המקומיות.

ד"ר ניסל: אנו מודים לכם על שנתחם לנו את
ההזדמנות להביא בפניכם את טענותינו.

בינואר שנה זו מנתה אלינו לשכת
הקריה בדרישה לפנות את המקום בו נמצאים התחנה, בנק הדם, וכל יתר
הענפים של מגן דוד אדום, מאז יוני. אנו קבלנו את הבניין הזה, אשר
נמצא במגרש הרוסים, לפני שנה בערך לאחר שמשרד העירייה ומשרדי
מוטל המתווז מצאו אותו אחרי חפושים רבים, במשך 15 שנים היינו
מפוזרים במקומות שונים בעיר מה שגרם לא רק להוצאות מרובות ומיותרות
אלא הפריע במדה מרובה לעילות עבודתנו. נכנסנו לבניין לאחר שבצעד
בו השיפורים הדרושים ואחרי שהושקע בו כסף רב, ומאז אנו מועלים,

לפי דעתנו, ביעילות הרבה יותר גדולה וממלאים את התפקידים הרבים הנדרשים מאתנו במדה יותר טובה מאשר עשינו עד כה. לאחר שקבלנו את צו הפנוי הוצעו לנו מספר הצעות אשר לא באו בחשבון מהרבה מובנים ואז נתמנחה ועדה מטעם מוטל המתוז אשר לדעתה הכתרון ההגיוני ביותר היה להשאיר אותנו במקום הקיים ולצמצם אותנו במדה מסוימת בכדי להרויח מקום. לאחר שלא קבלנו הצעה זו, הוטל על מנהל מסדר הבריאות, ד"ר מייר, לברר את העניין. חשובו, אשר המצאוה בין כל המסמכים שהגשנו לכם, היתה לצמצם אותנו בבנין הנרכחי. לאחר שלא קבלנו גח גזק דין זה, קבלנו לפני ימים מספר צו החרמה לפי חוקי טעת חירום, שאינו ניתן לדחיה אלא לבצוע מידי. זה הוא המצב האוביקטיבי. בקטחנו היא, שועדת השירותים הצבוריים תדון על ענין זה ואם המצא לנחוצ, הנקוט בצעדים הדרושים בכדי להשאיר אותנו במקום הקיים שהוא המתאים ביותר בעיר ירושלים לתפקידנו.

אנו פנינו לאוצר, סיקציב לנו מגרש ויתן לנו הלואה לשנים מספר בכדי שנוכל להקים בנין מתאים עבורנו.

ד"ר מילטין: אין הרבה להוסיף לדברי ד"ר ניסל, אבל נדמה לי רק, שלפנינו דוגמא של החליך, אמנם טבעי אבל מזיק והוא, שמנגזן המסלחי אף של פי שהוא מכיר במתנדבים בעם אנו תדור בו הכרה עמוקה לכך. שמחנו לשמוע דברי שבח והבטחות מפי הכנחה אבל עדיין אין זה מספיק.

בקטחנו לחברי הועדה היא, למצוא פחרון לבעיתנו.

היו"ר ת. כהן מגוריי: שמענו את נציגי מגן דוד אדום, ועתה נעבור לשאלות והצעות.

י. גיל: שאלה דומה היתה בנוגע לבית חולים הדסה, ואז בחרה ועדת השירותים הצבוריים

בועדה מצומצמת של 3 אנשים אשר הופיעה בפני ועדת השרים, והבית
הוחזר. אינני יודע אם זה נעשה כתוצאה מפגישתנו, או, כתוצאה
מפעולות אחרות, בכל אופן פגישתנו עם ועדת השרים לא הזיקה. לכן,
הייתי מציע, "ועדת השירותים הצבוריים לא חרון במקרה זה, כי אין
כאן על מה לדון היות וזו היא שאלה טכנית.

היו"ר ח. כהן מגורי: הייתי מציע לחברי הועדה להצטמצם
בהצעותיהם.
אני חושב שאין כאן במה לדון, והייתי
מציע לבחור בועדה מצומצמת אשר תטפל בשאלה זו.

חסיה דרורית: הייתי מציעה, שד"ר מייר יוסיף
כמה דברים לבהירות הבעיה.

הרב שאג: אני מציע לבחור בשנים מחברי הועדה
בצדוף ד"ר מייר כמטלחת אל ועדת
השרים.

ד"ר מייר: אינני מסכים לכך. אינני חבר הועדה.
ועתה אמסור כמה פרטים. נדרשה על
ידי שר האספקה, המטפל בעניינים אלה, לחוות דעה בדבר מסוים - אם יכולים
בית חולים זיו ומגן דוד אדום לדור בכפיפה אחת. דבר זה דאייתי בכל
הבהירות מתוך שלטת הנמוקים הכתובים במסמכים הנמצאים בידיכם. מצד
שני, אמרתי, שנכון שהיחה החרחבות מה של מגן דוד שאפשר לצמצמה וכן
אפשר לצמצם את המשרדים האחרים ואז יהיה מקום גם אני חושב, שמוטב
שתבחר ועדה של 3 חברים אשר תטנה לוועדת השרים.
בנקודה אחת אני מתנגד לדברי אנשי
מגן דוד, שכאילו מוכרח מגן דוד להיות במרכז העיר בגלל התפקידים
שהוא ממלא.

א. הכרמלי: לנו דרוש לדעת פרט אחד והוא, מתי
נתן צו הפנויה. אני חושב, שהועדה

צריכה להיות מורכבת מאותם חברי הכנסת הגרים בירושלים, בכדי שיוכלו
לטפל בעניין זה לא רק בימי שבת הכנסת כאן. אני בטוח, שיטנת כל
הסיכויים שעניין זה יסודר.

א. פרמינגר: אני רואה את העובדה הזאת, שהממונה
על מחוז ירושלים, בהסחמך על תקנות
שעת חירום בדבר חסימת מקרקעים הוציא צו הנזי, כעובדה מתמיה ביותר, ביחוד
שהכנסת קבלה חוק על חסימת מקרקעים המגדיר דפוסים חוקיים של חסימת
נכסים. חבר הכנסת הררי עורר שאלה זו בפני הכנסת כשהמדובר היה בבנק
יטח, ועתה אנו טוב עומדים בפני עובדה מיונה זו. לדעתי, עלינו לחבוע
שיפירו צו זה. אני חושב, שצריך לפנות לוועדת חוקה, חוק ומשפט בדרישה
לקיים ישיבה משוחפת של שתי הוועדות, אשר תדון לגבי חוקים לשעת חירום.
במקרה זה אנו צריכים להחנוד שישתמשו בתקנות אלה. יש ועדת ערעורים
ואפשר להחדיין גם עם הממשלה.

אני מציע, שלא נשלח כל משלחות
לוועדת השרים אלא, נזמין גם את הממונה על מחוז ירושלים וגם את
האמטק, להופיע בפני הוועדה לדיון משותף על הבעיה. אני מציע, שהיו"ר
ימנה אל המוסדות המתאימים בדרישה לא לבצע את צו הנזי ולהשאיר את
הסטטוס קוו עד יום שלישי בו יחקיקו דיון מטצה.

נ. הרפז: אני מציע, שהוועדה תבחר בשני חברים,
אם אפשר ירושלמים, אשר יטפלו מיד
בבעיה זו. אם יהא צורך בטבוע הבא לדון על כך עוד הפעם - נדון, אבל
בינתיים מוטב שיטפלו בדבר. אני רואה אמטרות של משרה בהצעת משרד
הבריאות, אבל אם משרה זו נדחת, אני מציע, לדחות את ההוצאה לפועל
עד ברור נוסף לפני הוועדה.

דבורה נצר: אני מתנגדת לרוב ההצעות של חבר הכנסת
פרמינגר. העניין החוקתי זהו חסימה
של הנהלת מן דוד אדום, באם רוצנם בכך ימנו למוחד משפטי מתאים.

אני תומכת בהצעה לבחור ועדה מצומצמת

המורכבת משלש החברות הבאים: חבר הכנסת א. הכרמלי, הרב שאג. וחבר הכנסת י. גיל.

היו"ר ח. כהן מגורי: ישנן שתי הצעות של חברי הכנסת גיל וטרמינגר. אנו נצביע על שתי ההצעות.

י. גיל: אני חושב, שאין צורך בהצבעה היות ולהצעה מצטרפים שאר החברים, וחבר הכנסת טרמינגר מוכן לדחות את הצעתו.

היו"ר ח. כהן מגורי: אצביע את הצעתו של חבר הכנסת טרמינגר להביא את ענין צו הפנוי בסני ועדה

מיוחסת של ועדה השירותים הצבוריים וועדת חוקה, חוק ומשפט.

- מי בעד הצעה זו = 1.
- מי נגד = 10.

ההצעה נדחתה.

ובכן, נתקבלה ההצעה לבחור ועדה

מהחברים א. הכרמלי, י. גיל והרב שאג.

הרב שאג: אני מצטער, אך לא אוכל להשתתף בוועדה זו.

היו"ר ח. כהן מגורי: אם כן, אני מציע לבחור חבר אחר במקומו.

נ. הרמז: אני מציע להחמיק בסני החברים הנוחרים ובאם הרב שאג יוכל להשתתף מה טוב.

ההצעה נתקבלה.

היו"ר ח. כהן מגורי: אנו עוברים לעניני הסדר.

י. גיל: היוו וכמה מחברי הועדה צריכים לע, וב
את הישיבה ביצעו 11 הייתי מבקש לטמוע
פרטים על מבנה התקציב ואת הויכוח לערוך בישיבה הבאה.

הרב שאג: לא קראתי עדיין את התקציב שהוגש,
אבל אני חושב, שכדאי היה שנציגי
משרד המער יגישו את דרישותיהם. כלפי התקציב
הועדה, כרי שנוכל לחמוך בחביעותיהם בכנסת.

א. הכרמלי: אני חושב, שטוב היה לו היה מסתחף
בדיון זה בא"כוח משרד האוצר.

היו"ר ח. כהן מגורי: ברצוני לציין, שגם אני לא הספקתי
לעבור על התקציב במדה מספיקה.
אני חושב, שנציגי משרד המער ימסרו לנו אינפורמציה על התקציב
ומבנהו, ואת הויכוח ננהל בישיבה הבאה.

מר יטח: ודאי ידוע לכם, שאם שר האוצר הגיש
את הצעת התקציב לכנסת אין אפשרות, לא
לשר ולא. עובדי להוסיף ולדרוש אחרת, אם כי אני רוצה
לחזור ולומר שלום משרד אינו טבע רצון מהתקציב שהוקצב לו. עד כמה
שאני יודע כל צירי הכנסת קבלו את הצעת התקציב של משרד המער בפי
שאנו הכינונו בצורת ספר.
אני מציע לכם להשוות את התקציב
שאנו הכינונו עם זה של משרד האוצר ואז תחבהרנה לכם כל דרישותנו
ולא יהא צורך בשאלות נוספות.

אני חושב שחבר הכנסת הכבמלי צדק
באומר שיש צורך בבא כוח משרד האוצר. לדעתי, לו היה נוכח כאן
בא כוח משרד האוצר היינו חוסכים הרבה זמן והרבה עבודה.

ועתה הערה צדדית. אם ברצונכם לעזור לנו, אתם צריכים לדעת מה הן דרישותנו ומה נותנים לנו אבל, יטובה דרישה שלא תמצאוה בטפר התקציב שאנו הכיננו ולא בתקציב של מסדר האוצר ואלה הם העניינים הקטורים. לכמה וכמה מסרדים. לא אגלה כל סוד אם אומר שיטנים הרבה דברים שאינם ברורים בין המסרדים השונים. אזכיר רק את המסדר לנפגעי מלחמה. עד היום הועברו כל היולדות לבתי החולים על ידי מגן דוד אדום, והנה, באופן פתאומי הפסיק מגן דוד אדום טפול זה, ועתה צריכה לספול בכך הלשכה הטוציאלית. אני יכול למנות סורה שלמה של מקרים כאלה. לכן, הצעתי הקונקרטי היא, שהועדה לשירותים צבוריים צריכה להעמיד אחת לתמיד את שאלת השיתוף בין המסרדים השונים, והשירותים הצבוריים השונים.

י. גיל: אני מתפלא על חברי וידידי סדר יפת. אנו

דניש על תקציב וחשבנו, שסדר יפת יטסור לנו סקירה תמציתית על התקציב, והנה הוא מבקט מאתנו לעשות השואות. אני מודיע, שלא אעשה השואה זו. יש עוד עניינים בננסת שעלינו לספל בהם. אני מציע ססר יפת, ברגעים הנותרים, יכניס אותנו לבעיה העקרית של התקציב.

ד. נצר: הייתי רוצה, ססר יפת יסמיר לנו

את מבנה התקציב לפי הסעיפים השונים. היו"ר ח. כהן סבורי: אינני יכול להנין סדוע אסור לסר יפת להגיש את תביעות מסדר הסער לאחר ססר האוצר הגיש את התקציב. אנני מקבל בקודה זו ואתנגד לה בכל תוקף אפילו בכליאה.. אני מציע להסוות את סני התקציבים ולעבור על כל סעיף וסעיף.

א. הכרמלי: הייתי רוצה לדעת אם סר יפת סדבר

בסס הסר, והאם הסר יודע, ססר יפת סביא את סענות מסדר הסער בפני ועדת השירותים הצבוריים.

סר יפת: לא אכנס עתה לפרטי הפרטים. אעשה זאת
בישיבה הבאה.

הן תקציב האוצר והן התקציב שאנו
הכינונו בנויים לפי חטיבות, אחת, שאנו קוראים לה חטיבה כללית - המסדר
הראשי, הכולל את כל ענפי הפעולה של כל מסדר הסעד החל מילד, עולה,
מבוגר וכו'. חטיבה שניה כוללת מוסדות סגורים הטופיעה כסעיף מיוחד
עם תקציב אדמיניסטרטיבי מיוחד. חטיבה שלישית כוללת בתי ספר להכשרת
עובדים סוציאליים. חטיבה רביעית כוללת את לשכת הקטר עם מוסדות בינלאומיים.
אתם וראי יודעים שאנו נהנים במדה רבה ממוסדות בינלאומיים בבגדים
ובמזון לעלים. בתקציב האוצר מופיעה חטיבה חמישית, שלא הופיעה אצלנו
היות ועליה התנהל מ"ס עם האוצר, והיא - שרות הנוער והילד.

אלה הן ההערות בקשר למבנה התקציב.
ד. נצר: הייתי רוצה לדעת, מדוע מופיעים פעמים
סעיפי המסנה בנוגע לטיפול בילד העולה
ובנוגע לטיפול בילד ישראלי.

סר יפת: הייתה דרישה, שאנו נבנה את התקציב
לפי האגפים והמחלקות; הטיפול במבוגרים
לחוד; טיפול בילדי עולים לחוד; עזרה לעולים לחוד וכו'.

ישנם אנשים המעוניינים לדעת מה הן
ההוצאות על ילד עולה ועל מבוגר עולה ובכלל לכלול את תקציב הטיפול
בעולים בחטיבה מיוחדת. לדעתי אין צורך לערב את העולה המבוגר עם
הערבי המבוגר ועם היהודי התוסב.

אני חוזר ומבקש מכם לעבור על התקציב
שאנו הכינונו ועל זה שהכין מסדר האוצר ואז, תוכחו שיטנם סעיפים
שנסארו בשלטותם וישנם כאלה שנמחקו בכלל. התקציב שאנו הגטנו הוא
בערך 3.800.000 ל"י והתקציב שהאוצר הגיש הוא 1.800.000 ל"י. אני
רוצה לציין שהתקציב שאנו הגטנו הוא באופן אובייקטיבי - תקציב מניטלי
ואם לא נקבל אותו נצטרך להיות אקרויבטיים כדי לנהל את העניינים הטובים,
ולהתגבר עליהם, אבל, כפי שאמר כבר ראש הממשלה הן בכנסת והן בטקסות
אחרים - עלינו להתגבר על קליטת העליה, כי כסלון העליה זהו הסמדה.
הייתי בנקודת בהודו וטוחחתי עם אנשים

אחדים, ואחד מהם אמר לי: לו אנו היינו נלחמים אתכם הייתם מנצחים אותנו
אף על פי, סמספרנו הוא 325 מליון, כי אצלכם יש טיפול במספחה ובעם.

י. גיל: ברצוני להציע הצעה לסדר הישיבה הבאה.

לנו היה נסיון מר בעניני התקציב עם

שר הסעד, הרב לוינ. בשעת הדיון על התקציב הסעד, בטנה שעברה, נבחרה
ועדת מטנה של ועדת הסירותים הצבוריים אשר באה בדברית עם ועדת הכספים
בקשר לתקציב הסעד וכאשר עמדה להתקבל החלטה, הודיע שר האוצר, שהוא בא
לידי הסכם עם שר הסעד. פדי למנוע היסנות מקרה זה, הייתי מציע להזמין
את שר הסעד לשיבה הבאה ולסמע את אשר בפיו.

ד. נצר: אני רוצה לציין, שכל אדם המופיע כאן

בשם מסרד מסוים, מופיע בשם השד.

אני רוצה לומר לחבר יפת, שאנו נעמור בכנסת על אותם הדברים שיראו
בענינו ולא על כל דרישות מסרד הסעד.

היו"ר ח. כהן טגורי: אנו מסיימים את הישיבה. הישיבה הבאה

תקיים ביום שלישי 16.5.50.

ד. נצר: אני רוצה להודות ליו"ר על הצורה

בה נפתל את הישיבה ועל אשר הסכים לנהל

את הישיבה, כי אחרת ישיבה זו הייתה נידחת.

הישיבה ננעלה בטעה 11.15.